

San. 33. num. 4. sunt tamen consulendi Julius Clarus lib. 5. receptar. sententiar. §. fin. quest. 38. num. 21. Nicolaus Boëcius decis. 29. ex num. 5. Bald. in l. 2. C. de seruis fugitiuis, num. 2. vers. Sed quidquid. Diacrus Perez lib. 8. tit. 4. lib. 3. pag. 88. vers. Secundo limita, & pulchre in tit. 17. l. 2. pag. 537. vers. Dubium censeri solet. Bartholom. Calaneus in consuetudinibus Burgundie vrbis. l. 2. §. unico, num. 14. late Couarru. practi. car. quest. cap. 11. num. 10. sicque Ficalis Regius debet se opponere, & contradicere huiusmodi executiones factas à Regni extranei iudicibus contra subditos, & naturales horum, ex prorogatione voluntaria & expressa ab illis facta in præiudicium Regiæ iurisdictionis, quam sic vindicare debet Ficalis Regius.

Quare non obstant contraria fundamenta ad principium huius capituli apposita, & quia omnia tendant ad vnum, & idem, nempe ratione contractus etiam Clericum sortiti forum iudicis loci contractus, vel ubi destinata est solutio, quo casu non iuratur dispositio Concilij Tridentini. cap. causa omnes, quæ non fultulit legitimos modos fortendi forum alienum iure Canonico approbato, quæ omnia Nos fatemur in discussu huius part. questionis, sed modus legitimus de iure esse ille, quando in loco contractus, aut destinata solutionis reperitur debitor tempore executionis, quo requisito præcisio deficiente, deficit iurisdictionis acquisitio in Iudice loci contractus, vt latissimè & abundè probatum reliquimus.

Et post hoc cap. perfectum inuenimus Ant. 67. gultin. Barbolam ¶ in tract. de iure Ecclesiastic. lib. 1. cap. 39. §. 3. à num. 72. qui motus aliquibus ex argumentis per Nos in contrarium consideratis ad principium huius cap. nec non præsertim ex doctrina Couarruias (qui ex diametro dissentitque verbis contra ipsum loquitur, vt ex eodem Couarruu. patet relato superius num. 21. & in num. 48.) conatur defendere, posse Clericum obligatione Camerali obligatum exequi in Romana Curia, etiam ibideam non repletum, quæ opinio nullo modo, nec iuris colore tuta esse potest: & obstantia iuris omnia Canonici principia, & fundamenta; vt hæcenus ad oculum monstrauimus, quibus certè nemo satisfacet, cauillari quippe non valent, appetitissima sunt, clara, & incuitabilia. Non tamen miratur contrariam opinionem introducere, & persuadere voluisse eruditum illum Doctorem omni laude & commendatione dignum, cum causam suam propriam tradet, & ad tuendum ius suum omnibus licet defensionibus vt, videat index, quid eligat, & sequatur.

C A P V T XXVIII.

Executorialium, ad quantitatem in Rota legitime obtentam virtute exequi an possit condemnari debitor; vel an potius istius causa sit per Senatum Ordinario remittenda? Et generaliter, vbi tertius in executorialibus prædictis non est comprehensus: an hoc recurfu licite vtatur?

Executoriales expeditur in Rota (ad quam causa legitime fuerat deuoluta) in partibus committenda, num. 11.

Executoriales Rota expeditæ contra creditorem: an in eius debito licite dirigantur, ita vt ille recurrere nequeat in Senatu obtinere remissionem Ordinario, num. 2. & seqq.

Executoriales contra creditorem expeditæ exequuntur contra eius debitorem adstrictum ex guarantee, aut debitiu consuetudinem, n. 3. Nec tunc eius recurrentis ad Senatum causa Ordinario remittenda, n. 4.

Executoriales contra creditorem Roma expeditæ non diriguntur contra eius debitorem Clericum non adstrictum Guarentigia, &c. Sed eius causa Ordinario remittenda per Senatum, n. 5.

Si debitor debitoris per executoriales condemnati laicus sit, declaratur vim fieri, & causa illius competenti seculari remittitur, n. 6.

Debitor debitoris condemnati non adstrictum Guarentigia prius debet coram suo Iudice Ordinario conueniri, & condemnari, antequam in eum dirigantur executoriales contra suum creditorem expeditæ, num. 7.

Singularia iura ad idem adducuntur, ibidem & num. 8. 9. & 10.

Executor executorialium contra creditorem obtentam nequit exequi eius debitorem, à quo aliis debitorum via executiua exegi nequit, nisi prius conueniatur coram suo Ordinario, n. 11.

Quia tunc excedit executor, & per Senatum debitoris causa remittitur Ordinario, cum lesa reperitur eius prima instantia, n. 12.

Tertius quilibet, cui executoriales Roma legitime obtenta non officium, Regalia vi valeat, vt eius causa Ordinario remittatur, num. 13. & seqq.

Cum tertio, cui res iudicata inter alios obtenta non valet, lis est initianda, & indicium nouiter mouendum, num. 4.

Ab executione contra neminem est incipiendum, sed indicium, & condemnatio debet precedere, num. 15.

Lis initianda erit cum tertio, cui executoriales inter alios obtenta non nocent, n. 16.

Et coram suo Iudice Ordinario, ad quem prima instantia pertinet, ex Trident. cui aliis Senatus causam remittet, num. 17.

Acta, & res iudicata à pari procedunt, & cui vnum non nocet, nec aliud, n. 18.

Acta possunt nocere, res iudicata tamen accidentaliter, & conuerso autem hoc non currit, n. 19. Cum tertio in lite pendente comparente exclusiue lis initianda est quia acta iudicij inter alios illi non nocent, num. 20.

Et coram suo Ordinario instantia (qua distincta est) tractari debet, aliter huius tertij causam Senatus Ordinario remittit, n. 21.

Tertij causa, cui executoriales Roma expeditæ, vel alibi non nocent, penitus per Senatum Ordinario erit remittenda, num. 22.

Littera mera iniuria retinetur in Senatu percutientes Tridentinum Decretum, n. 23.

Executoriales obtenta contra vnum, quæ tertio non nocent, licet istius causam Ordinario remittat, Senatus executoriales non retinet, sed vincemini tradit, vt contra comprehensos illi vtantur coram executori, num. 24.

Quod

Quod & procedit in similibus aliis literis in prima instantia contra vnum licite expeditis, contra alios vero non, sed horum causam Senatus remittit Ordinario, num. 15.

LIAM cap. 29. infra diximus; ad Curiam Romanam legitime semel deuoluta causa, posse & illic expediti executoriales in partibus committendas pro earum executione, ex qua resolutione præsens suboritur disceptatio; an executor earundem virtute, & cum sint ad quantitatem legitime expeditæ, exequi debitorem condemnati possit, cetero quod recurrentis ad Senatum alleget, se tertium esse, non nominatum in eisdem, nec aliter conuictum & condemnatum pro summa à se debita ipsi condemnato per executoriales prædictas, ac propter de necessitate debere, licet cum eo incipi coram suo Ordinario aliis Iudice competente, cui omnium causarum in prima instantia de iure pertinet, præseruata nequosè per S. Concilium Trident. sess. 24. de reform. cap. 20.

Cuius mirabilis difficultatis resolutio ab alia pendet, & quam bipartitam firmavimus in tract. de Regia protectione, 4. part. cap. 8. à num. 147. vbi post exactam disputationem, & magnam iurium mirabilium, & Doctorum cateruam dilectissime diximus; quod tunc poterit executor executorialium ad quantitatem expeditarum directè exequi debitorem condemnati executi, quando iste debitor vel confessus est, se debere quantitatem; vel sit ad eandem per instrumentum guarentigiam obnoxius, & obligatus, vel aliàs antea per rem iudicatam iam fuerit victus à suo creditore, & tunc licet iste debitor recurret ad Senatum pro obtinenda remissione suæ causæ Ordinario, audiri non debet; quantitas namque, quæ in prædicto statu reperitur, consideratur in potestate sui creditoris condemnati, in quem legitime diriguntur executorialiales, ac propter indubiè executori iterum causa huius debitoris per Senatum erit remittenda, vt latius comprobauimus in dict. cap. 8. dict. num. 247. & seqq.

Contra verò, si debitum in hoc non sit statum, & quod à debitore queat exigi via executiua, nec ipse illud confiteatur, præcisè necessarium erit, vt coram iudice Ordinario suo aliàs competente actione personali prius conueniatur, & via ordinaria debitum probetur, & de eodem conuictus per executoriales, & tres conformes condemnatur, quo casu recurrentis debitor ad Senatum, si hoc statu reperitur debitum; indubiè obtinebit remissionem suæ causæ Ordinario faciendam, siue debitor Clericus sit, siue laicus, hæc tamen adhibita distinctione, quod si Clericus est, directè sit remissio Ordinario & Ecclesiastico eo contrauentione S. Concilij Trident. dict. cap. 20. At si laicus est, non sic, sed per decretum laicorum (sic dictam vulgo) & ab initio per creditorem, Regiumve Ficalem intentandum, & postulandum, nec aliter potest, nec debet huiusmodi laici debitoris causa in Senatum introduci, eod quod recursus hic ob contrauentione Concilij ind. c. causa omnes, intentatur dumtaxat in causis ad forum Ecclesiasticum quomodolibet pertinentes in prima instantia; quare cum istius debitoris laici causa non ad forum Ecclesiasticum, sed ad Iudicem

secularem spectet, per decretum laicorum dumtaxat auocanda erit hæc causa ab executori Ecclesiastico, faciendâ eiusdem remissione Iudici seculari competenti, qui de ea debeat, & possit cognoscere, & hoc iure vtatur.

Prædicta resolutio (quod debitoris Ecclesiastici causa hoc casu, & cum sumus in prima instantia, debeat remitti Ordinario, quæ coram eo prius de necessitate debet conueniri, & cum debitore causa initianda sit in via Ordinaria) validissimis iuris nititur fundamentis: in primis, expendo elegantem text. in Authen. de collatione ibus. §. ea autem, vers. Si autem aliquis, collatione 9. cuius (loquens in executoribus) & mirabilia sunt verba: Si autem aliquis pro veritate publica habens tributa, dicat executori esse sibi alium de iure, non licere executori molestiam aliquam denominato inferre, nisi prius debitor probetur (sequitur & facit) hoc tamen prius requiri apud Iudicem Prouincie, si pro veritate debitor est is, qui denominatus est, & ita fiat conclusio, &c.

Textus est etiam non minus expressus ¶ in §. a Diuo Pio §. si quo ff. de re iudicat. cognoscen. offer enim nomen iure pignoris capi, iolter rescriptis, sed vtrum confessi ut imponam capi possit, an etiam, si neget quis, debere, videmus, & magis est, quod id denotat pignoris capiatum, quod confiteatur, vtrum si negetur, equissimum est discedi à nomine, nisi forte quis extempum sit, vni corporaliu pignorum, vltra processerit, dixeritque istos debere Iudices de nomine cognoscere, vt cognoscunt de proprietate, sed contra rescriptum est.

Idipsum probat text. in l. si in causa iudicati, ibi: Debitoribus & eius conuentis ad solutionem auctoritate Præsidis Prouincie compelluntur &c. C. quando Fiscum vel priuatum debitorem sui debitoribus conueni. poss. optimus etiam est text. ad id in l. 3. ibi: Si debitum non insistantur, quos obnoxios debitoribus Fiscis esse, proponis, potest videri non esse iniquum quod desideras, vt ad solutionem per officium procuratoris compellantur. Nam si questio aliqua referretur, id concedi non oportere, etiam ipse perspicis, C. eodem titulo.

Probat etiam text. in l. etiam, in l. eos, ibi: Apud Rectorem conuenit Prouincia, qui siue debitum confessi, siue negantes, & conuicti fuerint condemnati, &c. cum lata sententia capitis pignorum, ac distractis, secundum ea que sapè constituta sunt, meruerint executionem, &c. C. de executione rei iudicata.

Hanc etiam conclusionem, quod quando debitum in eo non sit statum, & vt aduersus debitorem exigi queat via executiua, vt sit de eo cognoscendum coram suo Iudice Ordinario aliàs competente, & non coram executori executorialium aduersus suum creditorem expeditarum, probant Bald. mirabiliter in dict. l. etiam, per text. ibi num. 3. cuius verba adduximus in tract. de Regia protectione 4. part. cap. 8. num. 253. Glossa, Cynus, Barthol. & alij communiter DD. in dict. l. 2. C. quando Fiscum vel priuatum. Salicetus in dict. l. etiam, Speculator in titulo, de primo Decreto, §. restat. num. 4. & 6. Angelus in l. à Diuo Pio. §. si quoque, in principio, vbi etiam Immola col. 1. vers. Hac vera. ff. de re iudicata, & cum Immola, Alexandro, Paulo, & Iaf. in dict. §. si quoque, probat Parladorus lib. 2. rerum quoridianar. cap. fin. 5. part. §. 3. num. 45. Petrus Sured.

Sutd. conf. 4. tom. 1. à principio, & per totum, qui sub num. 2. post Bald. & Salicetum in dist. l. etiam dicit, qd hoc casu, executorum excedere, cum dicatur velle facere executionem in re aliena, & non in re creditoris condemnati, nec per eum possessa: quia quæstionem cum altius accuratè examinamus validissimis fundamentis, in tract. de Regia protectione, dist. cap. 8. à num. 147. cum multis segg. in præsentia omittimus, assumentes l'omtaxat ex illis, quæ nostro huic instituto vtgerè magis videbantur, ad illum locum præ cæteris te remittimus, concludendo, quod quoties debitum non sit in statu executio, causa debitoris creditis condemnati per executoriales Rotales debeat omnino remitti per Senatorem Ordinario (cuius prima instantia isto casu læsa reperitur, in contrauentum Concilij Tridentini) vt coram eo via Ordinaria, & actione personali debitor vincatur, vt hæctenus probatum remanet.

Ex identitate rationis idipsum erit generaliter inferendum, qd & prædicandum de eandem 15 is oppositoribus ad executorialium in Romana Curia, vt legitime obtentur executionem, in quibus modis forent comprehensis, quibusque in Rota, aliòve Tribunali superiori Ecclesiastico obtenta non officit, de quo abundè videbitur in tract. de Regia protectione, 4. p. cap. 8. per totum, & cap. 9. per totum, ac etiam cap. 5. à principio.

Ex quo enim adhuc non sunt contenti, nec citati, qd nec condemnati, res acta inter alios, aliis non prodest, nec nocet toto titulo, C. res inter alios acta, sequitur quod ad hoc vt possint exequi; debeat præcedere iudicium, & conuentio: aliter verò cum eis lis erit omnino initianda, Innocentius in cap. super eo, quod memi causa. Felinus in cap. quod consultationem, n. 16. de re iudicata. Rulius conf. 78. num. 1. & 2. lib. 5. Capius conf. 1. n. 23. Rolandus à Valle conf. 43. num. 3. lib. 1. Antonius Gabriel. commum. conclus. lib. 2. tit. de appellationib. conclus. 4. num. 2. Gratianus discept. forens. cap. 333. num. 2. tom. 2. & per Felinum, & Ruinum idem notat Marquesan. in tract. de commissionib. lib. 1. cap. 24. num. 72. & segg. probat etiam Castellus à Bobadilla in Politica lib. 2. cap. 1. sub num. 69. dicens, quod executor attentare non debet; nam cum ille, cui hoc nouum grauamen infert, nondum sit (vt requiritur) condemnatus, nec in executorialibus comprehensus, nouo iudicio aduersus eum erit agendum, l. à Dino Pio. §. si super rebus, ibi: Si forte iure Ordinario caperit ab eo res peti, ff. de re iudicata.

Alias enim foret incipere contra illum ab 15 executione, qd minime præcedente iudicio id condemnatione contra notissimas iuris regulas, de quo in iis terminis est text. in l. 1. C. de executione rei iudicata, cuius singularia verba sunt: Nimis prospera iudex pignora Marcella capi, aut distrahi iussit ante rem iudicatam; prius est ergo, seruari ordine actionem aduersus eam dirigas, & causa cognita sententiam accipias, &c. text. etiam in l. si vix nulla sententia præcessisset. ff. de re iudicata.

Et quod sit cum hoc tertio (cui res iudicata 16 inter alios non officit) lis initianda, qd & à principio tractanda, probant Scaccia de appellationib. quæst. 17. limit. 6. membr. 4. num. 50. & n. 71. per Couarru. & sub num. 114. Veltius in praxi

Romane Curia lib. 8. cap. fin. post princip. ex l. cum queritur ff. de executione rei iudicata, l. fin. C. si per vim vel alio modo; optimè Paulus Cast. n. conf. 67. vbi quodam lib. 1. per totum, quem referens sequitur Cardinal. Tulehus pract. conclus. tom. 3. lit. E. conclus. 472. mem. 38. & melius cogeluf. 88. num. 4. optimè per Aluarum Valacum consultation. 55. num. 10. ad fin. tom. 1. & hallucinavit Marefcotus variat. resolut. lib. 1. cap. 86. num. 43. abmòdè hoc tractauimus in tract. de Regia protectione, 4. part. cap. 3. à num. 65. vsque ad num. 72. & cap. 8. à num. 84. vbi latius videbis. Igitur necessitati inferitur, quod si cum hoc tertio oppositore cui res iudicata inter alios obtenta, & tractata non officit, lis sit à principio 17 initianda, per necessariam consequentiam concludendum erit, vt coram iudice competententi sit mouenda, & in prima instantia tractanda, quia actor debet sequi forum rei, ex iuribus vulgaribus, aliàs locus erit decreto remissionis Senatus in executionem Concilij Tridentini in dist. cap. causa omnes.

Pro quo facit inenitabile fundamentum, nam acta & res iudicata à pari procedunt, qd quia cui non officit acta processus, nec res iudicata officit, plurimos citauimus supra hac 2. part. c. 13. à num. 9. vers. Quod quidem penitus, &c.

Imò acta fortiora sunt, quia possunt nocere, 19 qd & tamen res iudicata ex eisdem nullatenus, quia puta cum aliquo simul fuerunt tractata, & lis mota, ipse tamen in sententia contra alios omiffus sit, & non condemnatus, nec de eo facta mentio in sententia, cui propterea hæc non officit, iuxta que per Nos latè de Regia protectione, 4. p. c. 8. à principio, & est text. in l. non idcirco, 44. ff. de iudiciis, quam pluribus Doctoribus & fundamentis exornauimus hac 2. p. cap. 13. à num. 21. cum segg. vers. Quorum omnium supradictorum, &c.

Sed sic est, quod actis, & lite adhuc inter alios pendentibus, qd si tertius comparat pro suo iure independenti à iure partium litigantium, in tantum sit cum illo tertio lis initianda à principio, eò quòd eidem lis pendens, & eius acta non nocent, nec tangunt; vt nec teneatur pari passu, & simul suam litem cum iam pendente prosequi & tractare, sed seorsum & separatim vti iudicium, & instantia verè diuersa, vt per text. in l. si à quo. ff. de rei vendicac. & l. pen. ff. de petition. hereditat. latissimè post Couarru. Franchis, Cancertium, Barbofam, Gallium, Mariam Giurbam, & alios penè innumerabiles, plurimàque Rotæ decisiones diximus hac 2. part. cap. 13. per totum, vbi etiam, quod iustitius tertij causa sit initianda coram suo Ordinario, remittenda per Senatorem qd ad quem abundantitè 21 simum locum te libenter remittimus. Igitur à fortiori idipsum erit referendum in tertio hoc oppositore comparatè lite iam finita, & re iudicata iam inter alios expedita, vt cum illo sit seorsum, & separatim causa initianda, eò quòd eum non afficiunt nec nocent villo modo inter alios gesta.

Quare per necessariam consequentiam venit 22 affirmandum, & concludendum, vt coram suo Iudice Ordinario sit conueniendus, & causa à principio per suos iuris tramites tractanda, & ad id obtinendum erit Decretum Senatus, ne in hac prima instantia ius Ordinarij percutiatur, provt abundè comprobauimus in dist. cap. 13.

à princip. quæ omnia ibidem ac in sententiam ac insuper mitè conuocant, quæ tunc Doctores stolicorum, vt illum impediatur, Petrus Barua Ordinaria sit coram Ordinario, Fla diximus infra hac 2. part. cap. fin. in eo, vsque ad finem, vers. Quantum attinet ad sententiam conclusionem, &c. Vbi varia exempla videbis ex Rotæ decisionibus, & Doctorum plurimum animaduertere debes, quod licet hæc acta executoris qd tangant iustitiam recepta, & propterea videbantur retinenda in Senatu, iuxta ea, quæ latè diximus alibi hac 2. part. cap. 16. per totum; tamen aliud in hoc casu erit affirmandum, & in sibi similibus; etenim cum sola tertij causa dumtaxat remittitur per Senatorem Ordinario, qd ipsi executori remanent executoriales ad prosecutionem executionis contra alios in eisdem condemnatos, & comprehensos, illi executori tradendæ, & nullatenus retinendæ, quia ex eis fundat victor suum ius executionum, & alia non eger probatione contra condemnatos, & comprehensos, iuxta que latè diximus, & probauimus in dist. cap. 26. quo sic debes limitare secundam conclusionem ibi ad ductam, & exactè comprobata à ratione cessante, provt ibidem similiter eandem limitauimus à num. 53. quæ 25 missiones qd iustitiam contra plures impetratas, quoties aliquorum causa Ordinatio per Senatorem remittitur, aliorum verò remissio denegatur, eò quòd horum respectu minime repetatur percussa prima Ordinarij instantia, atque ideo impertant sunt litteræ huiusmodi executoriales, etiam iustitiam tradendæ, vt contra hos causam suam prosequi valeat coram suo Iudice Delegato ex rationibus de quibus latius in dist. c. 26. in vtroque distinctionis membro.

CAPVT XXIX.

Semel ad Rotam legitime deuoluta causa, in qua vel infirmando, vel confirmando Ordinarij sententiam, suam tulit, an executoriales inde oræ percutere dicantur primam instantiam Ordinarij in iudicio executio, ita vt debeant eidem per Senatorem remitti.

SVMMARIVM.

Executoriales, an sint expedienda à Iudice, ad quem, vel à Iudice à quo, valde controuersum inter DD. num. 1. Iudici, qui vltimam sententiam tulit infirmando, aut confirmando priores pertinet executio, & executorialium expeditio, n. 2. Index appellationis, non Ordinarius, exequitur suam sententiam merentem executionem, n. 3. Sine infirmatione, sine confirmatione, aut mutatione priores sententias, num. 4.

protectione, vt cap. 14. à num. 8. 407 ribus segg. vbi abundè post longam sententiam executionem resoluimus, qd ad iudicem secus eius commissi competens sit cognoscere de causis tinea executione realis, non per vltima cons opinionem validissimis fundamentis quæ nec attendens, nec aliqua pte ne considerans, sed ex capite nostram contradixit nouiter a est per appellat tonius Diana resol. moral. 2. 2. resolut. resoluta. Sententia orta, ideo extim appellatio reduci acta ad statum liti contestationis, n. 9.

Ex sententia confirmante, non ex confirmata agitur, num. 10. Delegatus à Principe qui vltimam sententiam tulit, eam exequitur, & executoriales expedit, num. 11.

Continencia causa diuisi nequit, n. 12. Vnius causa ad seipsam magna est continencia, num. 13.

Tam in principali negotio, quam in alio ab eo originem trahente, num. 14.

Iurisdictionem, qui præoccupauit in cognoscendo, præoccupat in exequendo, n. 15.

Ad Iudicem secularem, ubi competens est ad cognoscendum de causa Clerici, pertinet executio, realis non personalis, n. 16.

Anoninus Diana in iurista contrarium inducitur, tenet contra Authorem, carpietur, num. 17.

Executorialium expediturum à superiore, cui legitime deuoluta fuit causa, remissio non fit per Senatorem Ordinario, quia eius prima instantia percussa non dicitur, n. 18.

Nisi in duobus casibus in quibus limitationem patitur Regula generalis, à num. 19.

Actio iudicati licet ex vltima sententia nascatur, mouenda erit coram Iudice Rei Ordinario competente, secus officium Iudicis, n. 20.

Actio iudicati in factum potest intentari coram Ordinario, ac etiam coram Iudice appellationis, num. 21.

Actio iudicati tunc intentari valet coram Iudice appellationis, si ibidem condemnatus reperitur, num. 23.

Index appellationis in territorio Ordinarij habet iurisdictionem causatam ob deuolutionem legitime factam, non aliter, n. 34.

Index appellationis est competens in actione iudicati orta ex quasi contractu in suo foro celebrato, num. 25.

Forum quis sortitur ratione quasi contractus sicut ratione contractus, n. 26.

Index appellationis simul dicitur competens in actione iudicati, ratione quasi contractus, n. 27.

Index loci contractus, aut quasi contractus non habet iurisdictionem contra quasi contractum non repletum in suo districtu, n. 28.

Causa condemnati contenti ex actione iudicati coram Iudice appellationis, non tamen reperit illic, remittitur Ordinario per Senatorem, n. 29.

Secus si in districtu Iudicis appellationis tempore conuentionis executione iudicati fuerit reperitus, num. 30.

Stylus tamen vniversalis adest in contrarium, & attendendus in hac dispositione, ibid.

Sententia Ordinarij à qua fuit appellatum, si tacite, aut expresse transferit in rem iudicatam, ab eo, non à Iudice appellationis erit exequenda, num. 31.

rem. i. a principio, & per totum, qui... Bald. & Salicetum in dist. l. etiam... Quod processu, executionem excedere, cum... appellatio facere executionem in re aliena, &... veris sententis condemnati, nec per eum... bura, ibidem, quoniam cum alius accusetur... Item quando... validissimis fundamentis, in tract. app. 9. q. 1. dist. cap. 8. a num. 147. cum... nam exequi sententiam omittimus, alluementes... dinarius suam, quae nostro huic instituto... desertionem in suo... ad illum locum praer... iurisdictione caret superi... tendo, quod om... nem, num. 35.

ONTOVERTIV. valde inter... uti iuris professores, & superior... ad quem semel causa t. devoluta... suam protulit sententiam vltimam... tam, possit illum exequi, & executoriales expe... dire, vel an ad primum Iudicem Ordinarium... executionis causa devolatur, vt per Bart. & alios... in l. a Dino Pio, §. sententiam, ff. de re iudicata, Angelus in l. tale pactum, §. qui prouocauit, ff. de... pacto, vbi num. 17. sex opiniones diuersas re... censet, Abb. & Immol. in cap. pastoralis, §. prae... tera, de officio Delegati, adde vt hanc resolu... tionem Caesarea decisione indigere asserat... Angelus dist. num. 17.

Romane Curiae... cum queritur, ff. de iur. iudic. l. cap. Ro... C. si per vim vel metum, §. vers. Aliquando sententia... st. n. l. conf. 67. appellacionibus in 6. & in cap. ex... referens lequitur, Sexto quarto, eodem titulo, Ab... claus. tom. 3. sup. pastoralis, §. praetera, num. 6. melius... sententia confirmatur, de officio... Valacum co. ibi etiam Immola post longam di... & hallucinam, num. 16. & Barbaea sub num. 32. cap. 86. Francus in cap. quoniam contra titulum de inter... locutor, num. 135. versiculo quod subsequenter, de... probationibus, late prosequitur eandem sententiam... tenens Laurentius Silua, consil. 5. num. 7. & 8. Guido Papae decif. 476. num. 43. Minsingerius... singular. obseruation. centuria 4. obseruat. 94. Bartol. Blater. in l. diffamari, capitulo. 1. num. 55. A finius in praxi iudic. §. 3. i. capitulo. 7. Maranta... in speculo. in vltimo actu iudiciali. part. 6. num. 6. Et hanc opinionem communem dicunt Philippus... Franchus in dist. capitulo. Romana, §. final. num. 3. Abbas in dist. §. praetera, num. 6. A finius... vbi proxime ex eisdem, & Illon. in l. 1. num. 11. ff. de re iudicata, & ex eo B. lacomba lib. 7. Syn... tagma. commun. opinio. tit. 2. de appellacionibus, num. 42. & magis communem dicit Alexander, in dist. l. a Dino Pio, num. 20. in fin. de re iudicat.

Eandem etiam opinionem, quod t. Index... appellacionis, non Index primus Ordinarius... debet suam sententiam vltimam executioni mlti... tere, quando eam meretur, sequitur Barthol. communiter receptam dicit Veltius in praxi... lib. 8. cap. vltim. sub num. 9. vers. Sed dicit, Mand... dosius in formulis commissio. in commissio. 23. executor. in verbo, Praefato R. D. Auditori, fol. 126. post quos etiam de communi testatur Sigis... mundus Scaccia de appellacionib. quast. 1. ar. 7. a num. 162. qui post Rebusium in tractatu de... sententia execut. art. 7. glof. 7. num. 5. tom. 1. fol. 364. firmat, quod quando Index appellacionis cog... nouit de appellacione, t. & confirmauit, vel in... firmat sententiam, vel aliquid immutauit, vt... tunc ad eum, non ad alium spectet executio, &... eam sententiam sequitur, loquendo de Rota, Flaminus... Cartarius in decif. 10. num. 1. vbi magis communem firmat.

Et quod ab eo Iudice ad quem, qui sententiam... tulit, t. sit expedienda executio non ab alio, nisi... ad eius literas & commissionem per text. in dist. l. properandum, §. si autem reus, C. de... iudiciis, & l. a Dino Pio, §. sententiam Roma, ff. de re iudicata, Muscatellum de appellacionib. 1. part. glossa... demandatur, num. 25. Morlam in emporio iuris, tit. de iurisdictione omnium iudicum, quast. 10. Rodericum Suarez in l. post rem iudicatam, quast. 5. ff. de re iudic. Bot. conf. 86. n. 4. & 20. Nizol. alleg. 36. num. 16. tenet Marius... Giurba decif. 96. num. 3. Petr. Barbol. in diuortio. 8. §. si vir. num. 51. ad finem, ff. solut. matrim. eandem opinionem etiam tenet Petrus Surdus post alios in conf. 204. num. 1. & seq. & eandem sequutus est Rota, vt per Alexand. Ludouic. decif. 545. num. 1. quae quidem communiter practi... catur apud omnia Tribunalia Ecclesiastica, & temporalia, a qua nullatenus iam erit recedendam.

Huius resolutionis prima est ratio, quia non... agitur ex prima sententia, t. sed ex vltima etiam... confirmante, quem reddunt Doctores omnes in principio citati, num. 1. Quia prima sententia... effectus t. appellacione extinctus est, l. 1. in 7. fin.

fn. ff. ad Senatus Consultum Turpilianum. Et... ideo primus Iudex Ordinarius suam sententiam... t. exequi non potest, cum actio, & ceteri effectus... ex ea extincti sint, vt inquit Doctores haec... tenent allegati, & praesertim Alexander. in dist. l. 1. in principio, ff. de re iudica. Petrus Bar... bosa in dist. l. 8. §. si vir, num. 51. ad finem, Flaminus... Cartarius in decif. 10. num. 4. & 5. Vbi cum Alexandro hanc rationem sulit ex eo, quod actio iudicati prioris sententiae, t. ex eo... extinguitur, quia appellatio rem ad eum statim... reducit, quo tempore litis contestationis in causa... principali reperiebatur, l. ita demum, Cod. de... procuratoribus, & in l. ab executione, §. 1. ff. de... appellacionibus, cum aliis, vt cum Roberto Lanceloro in tractatu de attentatis 2. part. capitulo. 11. de attentis, appellacione pendente in praesentia... num. 120. Sed tempore litis contestatae haec actio iudicati non competeat, nec poterat, ergo idem post appellacionem, & sic concludunt omnes non primum Iudicem Ordinarium, sed Iudicem qui vltimam sententiam tulit, seu aliam executionem merentem, illam exequi debere, t. & eandem etiam rationem, quod agatur ex sententia confirmante, non ex confirmata; probant in his terminis Papientis in practiar. in forma appellacione. ad fin. in glossa... causis & rationibus sub num. 2. fol. 426. Franch. in cap. ex ratione 8. column. ante penult. in fin. numer. 98. de appellacionibus, Cassiodor. decif. 13. habuerat, num. 3. de scriptis, fol. 269. Veltius in praxi. lib. 8. capitulo. vltimo, sub numer. 9. Et Sigismund. Scaccia in tractatu de appellacione, quast. 11. articulo 7. sub num. 82. versiculo ratio est.

Qui num. 163. post Barthol. doctrinam, Mandosium, & alios, t. hanc conclusionem extendit ad Iudicem Delegatum Principis, qui si vltimam sententiam dixerit in gradu appellacionis, illam potest exequi, & executoriales licite expedire firmant.

Secunda fundamentalis ratio est, t. ne contentio causa diuidatur, ex l. nulli, C. de iudiciis, quam reddunt Muscatellus, Motla, Nizol. & alij citati, per Mariam Giurba in decif. 96. num. 3. Magna enim est vnus t. causae ad seipsam contentio, vt dicit Cynnus in l. prorsus, Cod. de iudiciis, quod procedere voluerit Doctores, t. necum in principali negotio, sed in alio etiam ab eodem originem trahente, Felinus in capitulo. ex tenore, num. 19. de rescriptis, Baldus in capitulo. 1. column. final. de controuers. inuectiur. Polidoro Ripa obseruation. 140. num. 2. & 3. Causign. ad decretum Montisferr. 22. §. 2. num. 3. Pachinus controuers. iudic. lib. 11. cap. 7. fol. 75. Riminaldos Senior. consil. 320. num. 10. vol. 2. Marius Giurba decif. 23. num. 1.

Et ideo ex hac ratione si prima sententia in eo sit itata, t. quae exequi possit, ad illum pertinet Iudicem, qui iurisdictionem praecipua... uit, quia contentio causa diuidi non debet, tam respectu cognitionis, quam executionis; etenim iurisdictionem qui praecipua... in cognoscendo, praecipua... intelligitur in exequendo, Sebastianus Sapia in l. cum quadam puella, num. 18. ff. de iurisdictione omnium iud. reperit. vol. 1. Petrus Surdus consil. 132. num. 22. Giurba dist. decif. 24. num. 2. quae faciunt ad causam exactissime adduximus in tractatu de Regia

protectione, vt cap. 14. a num. 89. cum pluribus segg. vbi abunde post longam disputationem resoluimus, t. ad Iudicem secularem, vbi competens sit cognoscere de causa Clerici, pertinet executio realis, non personalis, quam opinionem validissimis fundamentis fulcimus; quae nec attendens, nec aliqua pro sua opinione considerans, sed ex capite clausis oculis t. nostram contradixit nouiter Summis ille Antonius Diana resol. mor. al. 3. p. tract. de immunit. Ecclesiast. resol. 4. Quem nunc vltimus non carpinus, alibi eundem iuris principia docebimus, ne audacter, temerique contra tot fundamenta iuris inuitabilia, tantorumque Doctorem veram doctrinam quos ibidem citauimus, vltimus praecipitetur, tractent fabrilis fabri, & ne mittant falsem in mellem alienam.

Ex quibus quidem resoluendum t. erit, quod regulariter, quoties semel deuoluta fuerit ad Rotam, aliumve Iudicem superiorem Ecclesiasticum causa, ipse liberè & legitime poterit suae sententiae (si alijs de iure executionem mereatur) executoriales expedire, & exequi condemnatum absque eo, quod prima instante Ordinarium percussa dicatur, nec ad hunc per Senatum fiet executorialium harum remissio.

Haec nostra vera resolutio duas patitur limitationes, t. in quibus executoriales istas Ordinarium per Senatum remittendas esse, vt de executione cognoscat, erit insuper affirmandum: atenta iuris subtilitate non tamen stylo contrario, de quo inferius num. 30. in fin. Sed pro disputandi ratione:

Prima limitatio sit, quando coram Iudice superiore ex sua sententia t. fuit executio perita non officio Iudicis, sed intentata fuit actio iudicati, quia cum ista sit omnino mouenda coram Iudice rei quomodo libet competente ipsius, eorum quem competet, Barth. in l. a Dino Pio, §. sententiam, ff. de re iudic. sequutus a Cuma, & Alexander ibidem Bald. in l. 2. col. 2. C. de executione rei iudicatae, & in l. Argentarium, ff. de iudiciis, Angelus in l. 4. §. conuentione, ff. de re iudicata, Buttrius in cap. postulasii ad finem de foro competentis, Petrus Surdus plene in consil. 204. num. 8. Castrensis in l. 4. §. ait prator, ff. de re iudicata, Muscatellus de appellacionibus 1. part. glossa. demandatur, num. 25. Marius Giurba decif. 96. sub num. 3. & num. 4. & 5.

Qui tamen omnes licet t. concludant competentem rei condemnati dici non solum primum Iudex Ordinarius, verum & etiam ille vltimus appellacionis, qui vltimam sententiam tulit, & propterea posse dictam actionem intentari coram Iudice Ordinarium, & coram Iudice superiore condemnante, vt & vltimus probat post Franchum Sigismundus Scaccia in tractatu de appellacionibus, quast. 11. articulo 7. sub num. 165. versiculo. Restringe secundo, in hac; Restringe secundo declarando vt procedat, quando pro executione sententiae impioratur officium Iudicis, quod ex sententia produciatur, & habet paratam executionem; secus si imentaretur actio iudicati, vel in factum, quae oritur ex sententia, quia isto casu poterit intentari etiam coram Iudice, a quo, cum possit intentari coram quolibet Iudice Ordinarium, sicut & qualibet alia actio, Franchus in capitulo. 3. Romana, §. final. sub numer. 1. versiculo. Limita tamen, de appellacionibus in 6. &c. Dixit etiam Rota, & M m pcc

